

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

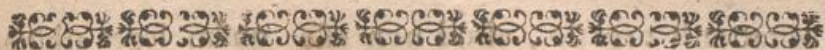
Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

Index

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

I N D E X

Prologus Libri.

Introductio ad Quæstionem.

An præstet Animas ducere per viam Meditationis, an verò per viam Contemplationis? *Pag. 1.*

Pars. 1.

Quæ viam monstrat ad agnoscendam veram Originem discrepantium in hac quæstione opinionum.

Cap. 1.

Extremum ad quod declinant, qui Animas volunt ducere per viam Meditationis. *p. 4.*

cap. 2.

Extremum eorum, qui animas per viam Contemplationis ducunt. *p. 9.*

cap. 3.

Via media, quam Sancti existimârunt inveniri posse, dum qui orat, nunc Contemplatur, nunc Meditatur, prout DEUS hoc aut illud dederit. *p. 13.*

cap. 4.

Respondetur objectioni, quâ nonnulli hodierni tentârunt claudere viam mediam, docendo, quòd quisquis aliquando à DEO vocatus est ad contemplandum, nullâ deinceps ratione debeat redire ad meditandum. *p. 17.*

cap 5.

Manifestum fit, fundamenta, quibus hodie nonnulli existimati Ascetæ nituntur in hoc Contemplationis & Me-

I i dita-

ditionis negotio, aliud non esse, quàm leges arbitrarías, ab ipsismet sancitas, suæ tantummodo opinioni adstruendæ. p. 24.

Pars. 2.

Quæ Continent diversas leges arbitrarías, quas circa Objectum Contemplationis, Modum in ea tenendum, & Finem, quem spectare Contemplans debeat, novi aliqui Magistri statuerunt, ut his evincerent, Meditationem cum Contemplatione in eo, qui ad Contemplandum vocatus sit, conjungi non posse. p. 28.

cap. 1.

Discutitur lex, quam aliqui statuunt circa objectum Contemplationis, asserendo, id esse solum DEUM purum purissimum sub conceptu, quàm fieri possit, abstractissimo. p. 28.

cap. 2.

Occasione firmiùs asserendi, quod sit objectum perfectæ Contemplationis, ostenditur hanc rationem Christo Servatori optimè convenire. p. 42.

cap. 3.

Perpenditur, an circa modum Contemplandi idonea regula sit, initium facere orationi spontanea suspensione trium facultatum interiorum, generatim sumptarum dum homo, quoad ejus potest, abstinet ab exercitio Imaginationis, Intellectûs & Voluntatis, ut sic quietem ingrediatur. p. 52.

cap. 4.

An spontanea trium facultatum interiorum in Oratione Incantatio, nomine Obtutûs fixi cohonestari possit. p. 58.

cap. 5.

Ostenditur Contemplari in hac vita mortali in nullo, de via Ordinaria, posse esse statum fixum & permanentem. p. 71.

cap. 6.

cap. 6.

Utrum voluntaria Facultatum in Oratione Incantatio honestari saltem possit modestissimo titulo, Professionis tacitæ, quâ nihilum nostrum coram DEO venerabundi agnoscamus? p. 79.

cap. 7.

An Mysticæ Contemplationis causâ necessarium sit penitus abstinere ab omni Imaginatione? p. 99.

cap. 8.

An necessarium sit ad Contemplationem Mysticam abstinere ab omni usu Intellectûs? p. 109.

cap. 9.

An ad Contemplationem Mysticam necessarium sit suspendere exercitium Voluntatis non tantum in oratione, sed etiam interdiu, cavendo, nè excitentur affectus repetiti devotionis, ut non amittatur obtutus fixus? p. 119.

cap. 10.

Ostenditur, quàm arbitraria sit lex, quâ asseritur, quòd sine Contemplatione nemo quisquam pertingere possit ad Perfectiõnem; consequi nimirum finem præcipuum, qui per Orationem quæritur. p. 127.

cap. 11.

Ostenditur, quanti Meditationem fecerint homines Sancti non ad alios tantum, sed etiam ad se ipsos perficiendos. p. 135.

cap. 12.

Retegitur ex occasione falsitas aliquorum axiomatum, quæ referuntur ad exponendos contempui eos, qui circa Christum utuntur tribus facultatibus interioribus, more potius eorum, qui meditantur, quàm qui contemplantur. p. 142.

cap. 13.

cap. 13.

Adstruitur Meditatione obtineri posse bonum illud primarium, quod est constitutum intrinsecum Contemplationis, etsi obtineri nequeat secundarium. p. 155.

cap. 14.

Ostenditur, quàm immeritò traducantur colloquia in Meditatione, quasi id iis ridiculè spectetur, ut ipse DEUS rationibus convincatur. p. 146.

Pars 3.

Quà continetur responsio ad propositum in libello hoc quæsitum, cum cautelis necessariò observandis, ne vera Contemplatio cum affectata confundatur? p. 171.

cap. 1.

Solutio Quæstionis, cum cautelis necessariò observandis in casibus certis. p. 171.

cap. 2.

Respondetur ad quæsitum cum cautionibus necessariò servandis cum res sunt dubiæ. p. 186.

cap. 3.

Refellitur divisio quædam arbitraria in viam Orationis interiorum, & in viam exteriorum, quæ ad id inventa videtur, ut velut Epilogo colligatur, quidquid Meditantes præ Contemplantibus contemptibiles reddit. p. 199.

cap. 4.

Quanti facere debeant omnes veri Fideles non interiora tantùm, sed etiam exteriora, dummodo rectus servetur ordo, quo sensibile referatur ad serviendum spirituali? p. 215.

Conclusio & Epilogus operis. p. 233.

¶ (O) ¶